Заказное письмо с уведомлением о вручении

ВЕСТНИК ГОСУДАРСТВЕННОЙ ДУМЫ

Г.Ч.Д. 1 р. 6 к. (в) Особенная Государственная Дума, Официальное издание, Издательство Думы

ВЫХОДИТ ПО СОЗЫВАМ ДУМЫ

Понедельник, 9 марта 1941 г. № 34 (6039) Цена 10 коп.

Заседание Государственной Думы

Повестка дня: 1) Об отмене Указа Президиума Государственной Думы от 5 февраля 1941 г. «О запрещении ввоза в Российскую Империю иностранных книг, газет и журналов». 2) Об отмене Указа Президиума Государственной Думы от 5 февраля 1941 г. «О запрещении ввоза в Российскую Империю иностранных книг, газет и журналов». 3) Об отмене Указа Президиума Государственной Думы от 5 февраля 1941 г. «О запрещении ввоза в Российскую Империю иностранных книг, газет и журналов».

Заседание начнется в 10 часов утра.

Объявление

Государственная Дума объявляет, что в связи с отменой Указа Президиума Государственной Думы от 5 февраля 1941 г. «О запрещении ввоза в Российскую Империю иностранных книг, газет и журналов» ввоз иностранных книг, газет и журналов в Российскую Империю разрешается.

Председатель Государственной Думы М. Родзянко

Секретарь Государственной Думы А. Шидловский

Об отмене Указа Президиума Государственной Думы от 5 февраля 1941 г. «О запрещении ввоза в Российскую Империю иностранных книг, газет и журналов»

Государственная Дума постановляет:

Указ Президиума Государственной Думы от 5 февраля 1941 г. «О запрещении ввоза в Российскую Империю иностранных книг, газет и журналов» отменить

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՀՀ ԳԱԱ նախագահությունը և Կուլտուրայի տունը ողբում են ՀՀ ԳԱԱ պատվավոր անդամ, ակադեմիկոս Ա. Ա. Մանվելյանի մահը

ՀՀ ԳԱԱ նախագահությունը և Կուլտուրայի տունը խոր ցավով են հայտնում, որ ՀՀ ԳԱԱ պատվավոր անդամ, ակադեմիկոս Ա. Ա. Մանվելյանը մահացել է 1941 թ. մարտի 16-ին։

Ա. Ա. Մանվելյանը ծնվել է 1870 թ. Ռուսաստանի Կուլտուրայի տունը ողբում են ՀՀ ԳԱԱ պատվավոր անդամ, ակադեմիկոս Ա. Ա. Մանվելյանի մահը

ՀՀ ԳԱԱ նախագահությունը և Կուլտուրայի տունը խոր ցավով են հայտնում, որ ՀՀ ԳԱԱ պատվավոր անդամ, ակադեմիկոս Ա. Ա. Մանվելյանը մահացել է 1941 թ. մարտի 16-ին։

Ա. Ա. Մանվելյանը ծնվել է 1870 թ. Ռուսաստանի

##

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 20 წლისთავისათვის

ქობულეთის ბაღნარებში

კირველი კრებები

ბურჯომტკივილი ბრწყინვენენ ადრე გაზაფხულზე აჭარის მიდამოები; სანაპიროებს ისეთი ღიმილორული ელფერი შეეფინება, თითქო სარეც შეელ ზღვაში იცქირებიან და ხუმუქ თმას ივარცხნიანო. თანაც ისე ენარნარებიან მზის დამტკბარ სხივებს, გეგონებათ ზღვის ოდნავ რხეულ ტალღებს, ცის ლაჟვარდივით გამქვირვალე ტალღებს ბაძავენენ.

იმ დღესაც, 1902 წლის მარტის 29-ს, მზიანი დარი იყო.

ქობულეთის რკინიგზის სადგურს ბათუმიდან მომავალმა მატარებელმა მოაკითხა. ბაქანზე ჯანდარმმა დეზები აიჩხარუნა, მზეერაგი თვალები მოავლო შინ მოქმეველ მალის ჩაქურიან აჭარელს, შაჰადრიან ქალებს.

მატარებლიდან რამდენიმე ახალგაზრდა გადმოვიდა. ყველას მუშურად ეცვა, ეროს, უფრო ახალგაზრდას, უბრალო ხალათზე მოკლე პიჯაკი ჰქონდა გადაცმული, გრუზა თმაზე ქუდი ეხურა და ყელზე შემოხვეული კაშნე შავკვრემან სახეს უშვენებდა.

ხუჩქარებლად გაემართნენ ისინი ქინტრიშის ხიდისაკენ. აქ მათ ამხანაგები შემოეგებნენ და სამხრეთისაკენ გაუძღვნენ. მდინარის, ნაპირს მიპყვებოდნენ, მისაბრობდნენ. ხელმარცხნივ გაუვალი ტყე იყო, დამაბეჯითებული, ობმოკიდებული; ტბორებს მწვანე ხავსი გადაზრდოდათ; მხლოდ აქა-იქ გამოკრთოდა ბაყაყების მიერ ლორწოში მომცლელი წყალი.

ამ უსიერ ტყეში ერთი ბილიკი უხვევდა და მეზავრებიც იმ ბილიკს გაჰყვნენ, ხოლო გზაზე მეთვალყურენი დასტოვეს. კარგა მანძილი გაიარეს და შუა ტყეში, შეწიღლებულ ბორცვზე თავმოყრილი ხალხის ხმა გაიგონეს.

ამ ბორცის ირგვლივ ოდესლაც სოფელი ყოფილა, გზად ინგილოებს გაუვლიათ და ამიტომ ნაინგილორეს ეძახიან.

არასოდეს არც იმ ბებერ ხეებს და არც იმ თავმოყრილ 50 კაცს ისეთი სიტყვა არ მოუსმენია, როგორიც იმ დღეს ახალგაზრდა სტალინმა წარმოსთქვა. უბრალოდ, მარტივად ლაპარაკობდა ის, მაგრამ თვითეული მისი სიტყვა მზესავით ენთებოდა, მსმენელთა გულის სიღრმეს სწვდებოდა და მრავალმეხრნახული ხალხის ცხოვრებას, მორობის უღელში ჩაყენებულს, გზა ეხსნებოდა, შეუპოვარი ბრძოლისა და გამარჯვების გზა. სულ განაბული უსმენდნენ სოსოს იმ ხალხის მოწოდებას შეილები, რომელსაც არაერთზის გაბიცადა რბევა და გასპობა თურქეთის სულთნების ურდოებისაგან, აღგილობრივი ბეგებისა და მოლებისაგან, რუსეთის თვითმპყრობელობისაგან.

მრავალი შეკითხვა მისცეს სოსოს იმ დღეს უცებ მოზღვავებული იმედით საბეგაციკროვნებულმა ფეხბარა გლეხებმა, და ყველი მისი პასუხი ალიონის შუქივით იჭრებოდა ძველი ცხოვრების შავად ჩამოწოლილ ღრუბლებში. თვითონაც ალიონს ჰგავდა სოსო, ამომავალი ეპოქის ალიონს.

— ჩვენ მეტად მწვავე ბრძოლები შეგვხედება, მრავალი სიძნელე გადაგეყრება, მაგრამ ჩვენ უცილობლად გავიმარჯვებთ! — სთქვა იმ დღეს სტალინმა.

მას შემდეგ 39 წელია გავიდა. ყოფ. რატშილების ჭარხნის, მუშას —იასონ ხუხუნაშვილს, ამჟამად ქობულეთში მცხოვრებს, რომელიც ამ კრების ერთი ორგანიზატორთაგანი იყო და ახლა ალტაცებით იგონებს იმ ბიწიერ დღეს, უკვე ხანდაზმულობა დამჩნეია, მაგრამ სტალინთან შეხვედრაზე რომ ლაპარაკობს, თვალები ყმაწვილივით უბრწყინავს და მოპოვებული გამარჯვებით ღიმილიერად ამაყობს.

ამ ოდაცხრამეტი წლის მანძილზე აჭარის შრომელმა ხალხმა გაიცადა ცხრას ხუთის ალმაცილი დღეები, თვითმპყრობელობის სისხლიანი რუაქცია, მეწმეკიბის, თა რეში და აგერ უკვე ოცი წელია, რაც საფუძველი ჩაეყარა ახალ ახალ წყობილებას, რომელიც მაც სავსებით გარდაჰქმნა არა მარტო ხალხის ცხოვრება, არამედ თვით დედამიწაც.

ახლა იმ ბორცის ირგვლივ გაშლილი ჩაბერგილი ტყე და ზღვისანი ჩაბები, სადაც მოხიერ ნაგდაგზე მოიზნეულ მარცვლებივით ჩაითესა ხალხის გულში დიდი მასწავლებლის, ჩვენი ღვიძლი სტალინის სიტყვები, თვალწარმტაც წალოებად არის გარდაქმნილი; ახლა აქ მარად მწვანე ჩაის პლანტაცია, მანდარინი, ფორთოხალი, ლიმონი, ევკალიპტი და უამრავი უცხო მცენარეც გაშენებული. ახლა... მაგრამ განა ასე ადვილი ასაწერია, რაც ამ ოცი წლის განმავლობაში გაიხარა, აყვავდა, ააშენა აჭარელმა ხალხმა თავისი შემოქმედი შრომითა და ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით? მაინც ვცადოთ. ოდნავ მოვაყაროთ თვალი.

სოლომონ თავაძე

— საკოლმეურნეო წყობილებამ კოლექტიურმა შრომამ.

ამიტომ არის, რომ აქ ყოველი მოსწრებული პლანტაციის, ყოველი სრულმსხმოიარე ციტრუსის ცხოვრება უმთავრესად იმ დღიდან წყება, როდესაც კოლმეურნეობამ ღრმად გაიდგა საფუძველი.

კოლექტიურმა შრომამ გააშენა და ააყვავა არა მარტო დედამიწა, არამედ მან გარდაჰქმნა თვით ადამიანი, შესცვალა მისი დამოკიდებულება შრომისადმი.

აი კოლმეურნეობის მოწინავე ბრიგადირი — ოსმან ქიქავაძე; ახალგაზრდა კაცი, შავგვრემანი, ჩასკვიანი. 1932 წლიდან ოსმანი ბრიგადირია და გეგმას მუდამ გადაჭარბებით სრულებს, ციტრუსე ბის კულტურების გაშენებასა და ზრდასთან ერთად ღრმავდებოდა მისი ცოდნა და გამოცდილება.

მაგრამ მარტო ცოდნა არ კმარა. ეს კულტურები მეტისმეტად მგრძნობიარენი არიან, მარტოოდენ წინასწარ გამოანგარიშებული მოვლით როდი ემაყოფილებიან, მათ მხოლოდ მოსიყვარულე თვალის მზრუნველი შუქი ახარებს.

ეს სიყვარული, ეს მზრუნველობა არის ოსმან ქიქავაძისა და სხვა მრავალი მოწინავე კოლმეურნის დამახასიათებელი თვისება. ამით არიან ისინი ძლიერნი და ხშირად თითქმის დაუჯერებელ გამარჯვებას აღწევენ.

ოსმანი 1939 წელს იყო მოსკოვს, საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენაზე და ჯილდოდ სიგელი მიიღო, წელსაც გამოფენის კანდიდატია.

გაიზარდა კოლმეურნეობა შრომის ნაყოფიერება. გასულ წელს მენედ ხინაძემ 1028 შრომადღე გამომუშავა, ხოლო ოსმან ემირაძემ — 1058; თვითეულმა მათგანმა კოლმეურნეობიდან მარტოოდენ ფულად მიიღო ათი-თორმეტი ათასი მანეთი.

საერთოდ კი მთელი კოლმეურნეობის შემოსავალი 1936 წელს თუ 457 ათას მანეთს უდრიდა, შარშან 1.279 ათას მანეთამდე ავიდა.

მაგრამ კოლმეურნეები ამით არ კმაყოფილდებიან. გასულ წელს მათ 75 ჰექტარზე გააშენეს ციტრუსები, წელსაც უმატებენ.

წარმოიდგინეთ, რა იქნება, როდესაც მთელი ეს ახალგაზრდა ნერგები წამოიზრდებიან და სრულ ნაყოფს მისცემენ კოლმეურნეობას!

ორმაგორის სტალინის სახელობის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი ამხ. მ. ლეკი.

ამითაც არ ამოიწურება საბჭოთა წყობილების გაღვენა ხალხის ცხოვრებაზე. წინათ აჭარაში იშვიათად ნახავდით მშრომელთა წრიდან გამოსულ ინტელიგენტს, ამქამად კი მათი რიცხვი განუწყვეტლივ მრავლდება.

აგერ კოლმეურნეებს შინაურულად, გულგახსნილად ესაუბრება ამ ახალი ინტელიგენციის ერთი წარმომადგენელი — ქეს.კინ მეგრელიძე, მკერავსტვო ახალგაზრდა, ქობულეთის რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარეთ ამ ხალხის წრიდან გამოსული, მისი ღვიძლი შვილი.

ახლა თვალი შეავლოთ ხუსეინ ქიქავაძის კარმიდამოს.

ხუსეინი ჯერ კოლმეურნეობის რიგითი წევრი იყო, შემდეგ სანერგის გამგე, ხოლო 1937 წლიდან კოლმეურნეობის თავმჯდომარეა.

— მამაჩემი ღარიბი იყო, მოჯამაგირე, — ამბობს ხუსეინი, — სამი ძმა დავრჩით. აჭარაში საბჭოთა წყობილება რომ დამყარდა, ქობულეთის ცენტრალურ ბანკში მოსახლე თუა, მეც არ ჩამომერჩება. აგერ მობრძანდით, ნახეთ. — გვითხრა და დაწინაურდა.

ალაგებე გადავაბიჯეთ და ბარბად ტოტებგამშლილი მანდარინების ბაღში შევედით.

ტრფიალდება. ხანდახან ფართო ფანტელი გამოეკრიფება და ნაზად აღუნებდება მანდარინის ხასხასა ფოთოლს. ჭუფრი ღრუბლების ბინდში მთის კალთებიდან გამომკრთალი თოვლის შუქი იჭრებოდა და შვიდ ნათელს ჰფენდა გარემოს.

კიბეს ბუყვეთი და მაღალ ბალავარზე წამოდგმულ ოდას შეაშენებული, ასე ვთქვათ, ბალიან აივანზე ავედით. სახლი ახალი აშენებული, ლამაზად მოწყობილი. ვრცელი აივანი, ორი დიდი დარბაზი და კიდევ უკანა ოთახები; თეთრი ფარდები და გულმოდგინედ მორთული საწოლები. სისუფთავე ისეთი, რომ მზის სხივიც კი ვერსად დაიჭერს ბუსუსა მტვერს.

ჩვენი მასპინძელი პირველივე კაცია, დარბაისელი, ცოცხალი.

გულგახსნილი ღიმილით შემოგვეგება და მიამიტად გვითხრა:

— არ გეგონოთ მარტო მე ამცენებოს ასეთი სახლი. სხვას რომ თავი დავანებოთ, გასულ წელს ათმა კოლმეურნემ აიშენა საუკეთესო ოდა. შიგ რომ შეხვიდეთ, ისე ამეთ მოწყობილი, რომ ფოთოლ გაგიხარდებათ...

გარეთ კვლავ ცრიდა, მაგრამ აივნიდან ჩაინც გარკვევით მოსჩანდა გორაკებზე გადმომდგარი დიდი ოდები, სიყვარულით მოვლილი ბაღები და მარტოი შეხვედა სათუთი ლიმონები.

— ესაა ჩემი სახლი. მის გასწვრივ, ქედზე რომ ოდები მოჩანს, ჩემი ბიძაშვილებისაა.

ჩემს სიყმაწვილეში მივლია ხოლმე ამ მხარეში, მაგრამ მაშინ თუ სადმე ასეთ სასახლეს დავინახავდი, გულში უნებლიედ სიძულვილს გრძნობა აღმეძგროდა, ვინაიდან მასში ხალხის მჩაგვრელი მეგულებოდა. ახლა კი... რა ლამაზად ეფინება ღრუბლებიდან გამოკრთალი შუქი ამ კოტეჯებს, ამ ბაღებს, ამ მარად მწვანე წალკოტს!

აღამგაჩი

აუჩქარებლად მიჰყავს მანქანა შოფერს. მაინც გული გწყდება, ირგვლივ გაშლილ პლანტაციებსა და გაბარებულ ციტრუსებს რომ საკმაოდ ვერ უცქერ, ვერ ასწრებ დასტკბე აყვავებული ქვეყნის სილამაზით.

გზის პირად ჩამწკრივებულ მალალ ევკალიპტებთან შეაჩერებინა მანქანა საქ. კ. პ. (ბ) ქობულეთის რაიკომის მდივანმა — ამხ. ვანო დვალმა.

დინჯი, აუჩქარებელი და მტკიცე ნებისყოფით აღჭურვილი კაცია ამხანაგი ვანო, მაგრამ ღობეზე რომ გადავაბიჯეთ და ჩაის მალალ ბუჩქებში შევედით, მის ფერთო სახეზე მჩქეფარე აღტაცება აღიბეჭდა და ისე ნაზად მოესვა ხელი გაზაფხულის ფერით გაბრწყინვებულ ფოთლებს, თითქო გალმებულ ბავშვს ეალერსებაო.

ალაბერის საბჭოთა მეურნეობა საკენ გავსწიეთ. მიხვეულ-მოხვეულ გზაზე, აღმართ-აღმართ მისრიალებს მანქანა. გაღმა-გამოღმა ფერდობზე მხოლოდ აქა-იქ, მცირე ზოლებზე გვხვდება ჭერი და გვემრა, დანარჩენი სულ ახლადგაშენებულია.

ხევში მაღალ კამარას მივადეით. აქედან იწყება ლ. ბერიას სახელობის საბჭოთა მეურნეობა. ვიდი თუ რვა წლის წინათ ამ ყველგან ტყე იყო, ახლა კი — 320 ჰექტარზე ფართობზე — 120 ჰექტარზე 42.362 ძირი ციტრუსია გაშენებული, უმთავრესად ლიმონი.

ჩვენს ქეყანაში ახლა ყოველ კუთხეში შეხვდებით ასეთ სახეცვლას და ეს უკვე აღარ გვაკვირვებს. მხოლოდ სიამაყისა და სიხარულის გრძნობა გვიპყრობს.

და ეს სიხარული ჩვენ მოგვანიჭა ჩვენმა დიდმა მშენებელმა, ჩვენი ბელადის ღირსეულმა მოწაფემ ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიამ.

რამდენი გავირანებული ადგილისათვის შეუცვია მას, თვალი და უთქვამს — აქ ესა და ეს უნდა გაშენდესო. მისი სიტყვა ხომ საქმეა, და აი ახლა ჩვენ ვხედავთ ჩვენს სახეცვლილ, აღორძინებულ, აყვავებულ სამშობლოს.

ეს საბჭოთა მეურნეობაც ამხ. ლ. ბერიას მოთხოვნით გაშენდა.

მალლობაზე წამოდგმულ კოხტა სახლებთან ავედით. აქედან ნათლად მოჩანს ხევები, ფერდობი და სერები, სადაც წელგამართული ციტრუსები ხარობენ.

აგერ გორაკის თხემზე და შეფენებებზე ლიმონის ხეები მარალთ შეუხვევიათ ასე. ეს ნენ საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის ექსპონატები არიან. მარალ რომ გადავწეიეთ, ქარვის კრიალოსანივით შემოგვასთა ფორთოხლის ოდენა მანდარინებით დახუნძლული ტოტებმა.

ღრუბლიანი დღეა. მთის კალთები, თოვლით დაბურული, ისე ახლოა, გეგონებათ ხელს მივწვდებით. მაგრამ აქ ისე თბილა, ისეთი ნაზი და დამტკბარი ჰაერია, თითქო იანვარი კი არა, მაისიაო. ამიტომ არიან აქ ესოდენ გალაღებული ეს სათუთი მცენარენი.

კოლმეურნეობაში რომ ჩავბრუნდით, ამხ. დურსუნ ნიქარაძე შემოგვეგება.

— ბრიგადასთან ვიყავი, ლიმონებს ფუთნიან. იქ გავიგე თქვენი მოსვლა, — ღიმილით გვითხრა დურსუნმა.

მაღალი, წარმოსადეგი, სახეღაღადა კაცია დურსუნი. ცხრა წელიწადია კოლმეურნეობის თავმჯდომარეა და დღენიადაგ მისი გამალერებისათვის ზრუნავს. შრომის წითელი დროშის ორდენით არის დაჯილდოებული.

— მაშაჩემს ვერ დავიმდურებ, მარა აწყალა რომ ? არა მაქვს, ეს ძლიერ მიშლის ხელს, — იტყვის ხოლმე დურსუნი, თუმცა არავითარი უსწორულობა მას არ ეშჩნევა. პირიქით, მისი ბონების ჰორიზონტი შორსაა გაშლილი, ძველად აჭარელი გლეხი ამას ვერაფერეს ვერ მისწვდებოდა, ვინაიდან მისი ასპარეზი ციწროთ იყო შემოზღუდული; თან კიდევ ათას ეხმიანებოდა. რამ, ძმაო, ორი მილიონი შენ გეძონდეს, მე ის ათასწილად მირჩევნია, რაც იქ მივიღეთ. ჩემს სიცოცხლეში არ დამავიწყდება, რაც ჩვენ იქ პატივი გვცეს. უნდა გენახათ, რა აღტაცებით გაეძახოდი ჩემი დამტვრეული რუსულით: ხაი ქიე უკრაინსკი ნაროდ! ხაი ქიე გრუზინსკი ნაროდ!.. ლეოცა რომ ვიყავით, იქ ჩვენმა კახელმა ამხანაგმა სიტყვა წარმოსთქვა და დამსწრეთ ვენახის ნერგების გაგზავნა აღუთქვა. მე კი გულში ვამბობდი: ჩემს კოლმეურნეობაში ერთ მანდარინს არავის გავარეევიებ, თქვენც ბლომად გამოგიგზავნითო.

მოწინავენი მოწინავეთა შორის

ასე წარმტაცად აყვავებულან დღეს ქობულეთის რაიონი, მაგრამ არიან კიდევ უფრო მოწინავენი.

ყველაზე თვალსაჩინო ადგილი ხანამდე საბჭოთა წყობილების პირმშოთა შორის — ეს არის ოჩ-

დასასრული, იხ. მე-4 გვ.)

ქობულეთის რაიონის მოწინავენი (ზედიდან ქვევით): დ. ნიქარაძე (სოფ. ალაბერის ახალგაზრდის სახელობის კოლმეურნეობის ორდენოსანი თავმჯდომარე), ხ. ფიქავაძე (სოფ. ხუცუნის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე), ტ. ცინცაძე (ჩაქვის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის ჩაის მცრეფველი), ი. ფოტიტორიძე (ოჩხამურის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის ორდენოსანი), ვ. ფირცხალავა (ალაბერის ბერიას სახელობის საბჭოთა მეურნეობის ორდენოსანი), მ. ბაღდავაძე (ოჩხამურის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის აგრონომი), დ. ონიაშვილი (ალაბერის საბჭოთა მეურნეობის აგრონომი).

ფოტო ვლ. გინზბურგისა.

ჩაის პლანტაციის საზამთრო გადაბარება ჩაქვის ლენინის სახელობის ჩაის საბჭოთა მეურნეობაში.

ფოტო ვლ. გინზბურგისა.

ხუცუბანი

ესაა სტალინის სახელობის მილიონერი კოლმეურნეობა. აქ ამ ოცი წლის წინათ ღარიბული სახლების გვერდით აშენათად შეხვდებოდით მაღალ შენობებს, ქოხებს გარს ერტყა გვირგვინად ეკალი, ჭალი და ტყე; მხლოდ აქა-იქ, ეზოებში იყო გაშენებული მცხრერი ხეხილი, უმთავრესად ვაშლი. მძიმე ჯაფაში ჩაბმულ მშრომელთ დრო ვერ ეშოვნათ, ვერ მოეხერხებინათ, რომ თავისი ქარმიდამო ეკალ-ბარდისაგან გაეწმინდათ.

ახლა კი, აგერ სასოფლო სამეურნეო გამოფენის ექსპონატები არიან. მარალ რომ გადავწეიეთ, ქარვის კრიალოსანივით შემოგვასთა ფორთოხლის ოდენა მანდარინებით დახუნძლული ტოტებმა.

ღრუბლიანი დღეა. მთის კალთები, თოვლით დაბურული, ისე ახლოა, გეგონებათ ხელს მივწვდებით. მაგრამ აქ ისე თბილა, ისეთი ნაზი და დამტკბარი ჰაერია, თითქო იანვარი კი არა, მაისიაო. ამიტომ არიან აქ ესოდენ გალაღებული ეს სათუთი მცენარენი.

კოლმეურნეობაში რომ ჩავბრუნდით, ამხ. დურსუნ ნიქარაძე შემოგვეგება.

— ბრიგადასთან ვიყავი, ლიმონებს ფუთნიან. იქ გავიგე თქვენი მოსვლა, — ღიმილით გვითხრა დურსუნმა.

მაღალი, წარმოსადეგი, სახეღაღადა კაცია დურსუნი. ცხრა წელიწადია კოლმეურნეობის თავმჯდომარეა და დღენიადაგ მისი გამალერებისათვის ზრუნავს. შრომის წითელი დროშის ორდენით არის დაჯილდოებული.

— მაშაჩემს ვერ დავიმდურებ, მარა აწყალა რომ ? არა მაქვს, ეს ძლიერ მიშლის ხელს, — იტყვის ხოლმე დურსუნი, თუმცა არავითარი უსწორულობა მას არ ეშჩნევა. პირიქით, მისი ბონების ჰორიზონტი შორსაა გაშლილი, ძველად აჭარელი გლეხი ამას ვერაფერეს ვერ მისწვდებოდა, ვინაიდან მისი ასპარეზი ციწროთ იყო შემოზღუდული; თან კიდევ ათას ეხმიანებოდა. რამ, ძმაო, ორი მილიონი შენ გეძონდეს, მე ის ათასწილად მირჩევნია, რაც იქ მივიღეთ. ჩემს სიცოცხლეში არ დამავიწყდება, რაც ჩვენ იქ პატივი გვცეს. უნდა გენახათ, რა აღტაცებით გაეძახოდი ჩემი დამტვრეული რუსულით: ხაი ქიე უკრაინსკი ნაროდ! ხაი ქიე გრუზინსკი ნაროდ!.. ლეოცა რომ ვიყავით, იქ ჩვენმა კახელმა ამხანაგმა სიტყვა წარმოსთქვა და დამსწრეთ ვენახის ნერგების გაგზავნა აღუთქვა. მე კი გულში ვამბობდი: ჩემს კოლმეურნეობაში ერთ მანდარინს არავის გავარეევიებ, თქვენც ბლომად გამოგიგზავნითო.

მოწინავენი მოწინავეთა შორის

ასე წარმტაცად აყვავებულან დღეს ქობულეთის რაიონი, მაგრამ არიან კიდევ უფრო მოწინავენი.

ყველაზე თვალსაჩინო ადგილი ხანამდე საბჭოთა წყობილების პირმშოთა შორის — ეს არის ოჩ-

ქობულეთის რაიონის მოწინავენი (ზედიდან ქვევით): ხ. კაკაბაძე სოფ. დაგვის სტარიას სახელობის კოლმეურნეობის ჩაის მრეფველი). ა. მახარაძე (სოფ. ობოყაანის პიონერების სახელობის კოლმეურნეობის წევრი), ი. თოხაძე (კოლმეურნეობის წევრი), ტ. ბარამიძე (სოფ. ალაბერის ანდრეევის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი), ნ. თხილაშვილი (ალაბერის ანდრეევის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი), გ. გოგიტიძე (ოლოფოს სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი), მ. სიდორაშვილი (სოფ. დაგვის ვორონცოვის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი).

ფოტო ვლ. გინზბურგისა.

ᲣᲮᲐᲓᲠᲝ ᲥᲐᲚᲔᲑᲘ—ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲒᲛᲘᲠᲔᲑᲘ

ვინ არ იცის, რომ ყველაზე ჩაგრული, დაბეჩავებული, ადამიანურ უფლებებს მოკლებული ქალი აჭარაში ქალები იყვნენ. პირფერი ცხოვრების მთელი სიმძიმე მათ აწვათ. საზოგადოებაში გამოსვლა და ქალური სილამაზის გამორჩენა მათთვის აკრძალული იყო. კერაზე იყვნენ მიჯაჭვული და გულჩათხრობილნი ემორჩილებოდნენ დახაჭებულ წესებს. მაგრამ სულის იმედი ნიძლიერე მაინც შერჩენოდათ, რომ შრომელიერ ენას არ ელეოდნენ, პირველი იავნანიდანვე უნერგავდნენ თავიანთ შვილებს.

საბჭოთა წყობილებამ ნათელი თავისუფლება და დიდი სიხარული აჭარელ ქალებსაც მოუტანა. მაინც კარგა ხნის ბრძოლის შემდეგ შეძლეს მათ ჩაღრის ახდა...

საკოლმეურნეო ცხოვრებამ საკ სიბით გამოაცალა საფუძველი დროშოჭმულ ადათებს და ქალი თავისუფალი შრომის პაპარუზე გამოიყვანა.

ამჟამად აჭარაში მრავალად არიან საბჭოთა სკოლებში აღზრდილი ქალები, მასწავლებლები, ექიმები, აგრონომები, დეპუტატები, სტახანოვური შრომის გმირები. დავისახელებთ ზოგიერთ მათგანს.

აი სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარის — ზუსინ ქიქავაძის მეუღლე — აიშე. 1939 წელს აიშე საკ. სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე იყო და ხუსეინი თავისებური ოხუნჯობით ამბობს:

— რაი, ძმავ, მეტროდან რომ გამოვედით და მანქანაში ჩავჯექით, ჩემ ცოლს გადავხედე და ვეუბარი: ქალო, ეს რა მოგვეცწრო, სიზმარია, თუ ცხადი—მეთქი... აიშე დიდ ოცახს ეუბნა, მაგრამ შარშან მან 200 შრომადღე გამომუშავა და აბრაშუმი ორჯერ აკეთა.

ქობულეთის რაიონში ახალი მოიხეჭა ხალხის დეპუტატმა ხატუნე კაკაბაძემ, რომელმაც გასულ წელს სეზონზე თავისი ხელით მოკრეფილი 10 ტონა ჩაის ფოთოლი ჩააბარა და 1.055 შრომადღე გამომუშავა; ხოლო ერთ დღეს საცარი რეკორდი დაამყარა — 428 კილოგრამი მოჰკრიფა! ეს თითქო დაუჯერებელია, მაგრამ ყოველმხრივ შემოწმებული ფაქტია.

ხატუნეს მიჰყვებიან თუნთულ ვისიეზნეები, აიშე მოწყობილი. თუნთულ თხილაშვილი, ხატუნე შარაშიძე, ფერიდე ცეცხლაძე, აიშე გოგიტიძე და სხვა მრავალნი. აიშე გოგიტიძემ, რომელიც საბჭოთა ხელისუფლებაზე ორი წლით უმცროსია, გასულ წელს 380 შრომადღე გამომუშავა. აიშე შარშან საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილე იყო და წელსაც მისი კანდიდატია.

ასე გაუხსნა გზა, ასე ააშენა აჭარელი ქალი შრომის დიდებამ.

ᲑᲝᲒᲝᲧᲐᲗᲘ

ამ კოლმეურნეობას, რომელიც ამხ. მოლოტოვის სახელს ატარებს, სულ 10 წლის ისტორია აქვს და უკვე სამი წელია მილიონერია. საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მიერ მეორე ხარისხის დიპლომითაა დაჯილდოებული.

ჯერჯერობით კოლმეურნეობას 93 ჰექტარზე გაშენებული ჩაის პლანტაცია აძლევს შემოსავალს, ხოლო 231 ჰექტარ ციტრუსებიდან 197 ჰექტარი 2-3 წლის წინათ არის დარგული, უმთავრესად ლიმონი, და ის ნაყოფს მხოლოდ ახლო მომავალში გამოიტანს. მაგრამ მიუხედავად ამისა, ამ მოკლე დროში კოლმეურნეობა ცხოვრება ეკონომიურად და კულტურულად მაღალ საფეხურზე ავიდა.

საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მიერ პატარა ვერცხლის მედალით დაჯილდოებულ ქალაქ სულიმან რუსიოღლიმ გასულ წელს კოლმეურნეობიდან მიიღო 26.260 მანეთი და 2.281 კილოგრამი სიმინდი და ბრინჯი, ხოლო ოსმან დაქტიოღლიმ — 16.750 მანეთი და 1.429 კილოგრამი მარცვლეული.

კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს — ოსმან მგელაძეს დიდი დრო სჭირდება, რომ მარტოოდენ ციფრებით აამეტყველოს თავდადებული შრომით მოპოვებული მიღწევები.

ყოველივე ამას კოლმეურნეობამ მიაღწია იმით, რომ მან წარმოშვა ნიჭიერი მოწინავე ადამიანები.

ამათ რიცხვს ეკუთვნის ბრიგადირი მემედ კონძელიძე, საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მედალით დაჯილდოებული სულე

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ԵՐԵՒԱՆ, 8 ՄԱՅԻՍԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը, ելնելով Հայաստանի Կոմունիստական (Բոլշևիկների) կուսակցության Կենտրոնական Կոմիտեի և Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի նախագահության միասնական որոշումից, որոշեց.

1. Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի նախագահության հրամանագրով հաստատված Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի ընտրությունների կանոնադրության համաձայն՝ Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի ընտրությունները նշանակել 1941 թվականի հունիսի 29-ին։

2. Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի ընտրությունների կանոնադրության համաձայն՝ Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի ընտրությունների կենտրոնական հանձնաժողովի կազմի մեջ ներառել հետևյալ ընկերներին.

Ա. Ա. Ղուկասյան — Հայաստանի Կոմունիստական (Բոլշևիկների) կուսակցության Կենտրոնական Կոմիտեի առաջին քարտուղար, նախագահ։

Ա. Ի. Կոստանյան — Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի նախագահության նախագահ, նախագահի տեղակալ։

Ա. Ա. Ղազարյան — Հայաստանի Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն Խորհրդի նախագահության քարտուղար